

מ"ת 29455/01/19 - מדינת ישראל נגד ראובן דדון, עוז דדון, רועי דדון

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 29455-01-19 מדינת ישראל נ' דדון(עציר) ואח'

מ"ת 43004-08-18

תיק חיצוני: 444314/17

לפני כבוד השופט ניצן סילמן

המבקשת מדינת ישראל

המשיבים 1.ראובן דדון (עציר)

2. עוז דדון (עציר)

3.רועי דדון (עציר)

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים; בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כתב אישום נגד המשיבים בעבירת רצח, ניסיון רצח, ועבירות נשק.

2. המשיב 1 (להלן "ראובן") הינו אביהם של המשיבים 2-3 (להלן "עוז, רועי"). המשיבים התגוררו בתקופה הרלבנטית ברח' קיש 1 קרית אתא.

כתב האישום וטענות המבקשת

3. על פי כתב האישום וסיכום טענות המאשימה, בתאריך 5/10/17 לפנות בוקר, מהלך בילוי במועדון, התפתח עימות בין עוז ובין מספר אנשים, לרבות יוסי בן גרטי, שהנו חברו של אביעד בן סימון ז"ל (להלן "המנוח"); כתוצאה מהעימות הוצאו עוז ויוסי מן המועדון. ברחבת הכניסה למועדון אף מתפתחת תגרה, ועוז נצפה כשהוא מדמם מאפו. (סרטוני אבטחה תעודו הקטטה, וממילא אין חולק לגביה).

4. המבקשת טוענת כי יוסי דיווח למנוח על העימות, ובתום האירוע נסע יוסי אל בית המנוח ברח' ההגנה בקרית אתא. עוז מאידך נסע לבית המשפחה ברח' קיש, יחד עם בת דודתו (שוכל איטח) וכן מכרות נוספות (אתי פטרו וגלית מרגלית אורן).

5. יוסי והמנוח יצאו מבית המנוח, ברכב המנוח (דגם אאודי צבע לבן), בסביבות 4:00, ככל הנראה לבית משפחת דדון; לכשהגיע עוז עם המכרות לבית המשפחה, ציינה גלית מרגלית אורן כי "יש רכב למטה". הרכב התקרב לרכב בו הגיעו עוז והמכרות; הגב' גלית מרגלית ציינה כי בשלב זה זיהתה את המנוח נוהג

ברכב, ואת יוסי לידו; יוסי החל רודף אחרי עוז כשהוא אוחז בחפץ חד וצועק "אתה מת היום". רק לאחר שראובן יצא מהבית, נסעו יוסי והמנוח מן המקום. (עדות יפית נדלר מיום 9/11/17).

6. המבקשת מוסיפה כי באותו יום אירע אירוע נוסף, חצי שעה עובר לאירוע הרצח עצמו; להגדרת המבקשת "ישנן אינדיקציות" כי המנוח נסע עם חבר בשם תומר איסקוב, ואדם נוסף, ברכב מסוג שברולט קרוז בצבע שחור, במקום בו המשיבים (עם משפחתם) אכלו ארוחת חג - רח' יצחק שדה 3 קרית אתא. בני המשפחה הסתגרו בבית; בסביבות השעה 16:55 המשיבים עוזבים את יתר בני המשפחה (הודעת נטע צדוק, הודעת חי מזרחי מיום 7/11/17, הודעת מרים דהן מיום 7/11/17 ועוד). למשיבים מצטרף אלי מזרחי, גיסם (בעלה של האחות) של המשיבים.

7. עד כאן העובדות אינן שנויות במחלוקת; אין חולק דבר קיומו של סכסוך; אין חולק דבר קיומו של אירוע התגרה, המרדף אחר עוז, כשלטענת המבקשת אירועים ואיומים אלו מהווים מניע, ומאידך אליבא המשיבים כאן נעוץ שורש הכרח הימלטותם מאימת בן גרטי וחבריו. (ראה דיון 31/1/19).

8. על פי טענות המבקשת והמפורט בכתב האישום, עזבו המשיבים את ארוחת החג ברכבו של רועי, **רכב יונדאי לבן מ.ר. 46-820-59** ונסעו לביתם ברח' קיש, עם אלי מזרחי; בהמשך, נצפה רכב זה ממשיך בנסיעה ברח' זבוטינסקי בקרית אתא ונצפה סמוך למקום בו התרחש הרצח, כשתי דקות לפני הרצח (17:13). (חו"ד אלן צ'ייקובסקי מיום 13/11/17 לפיה הרכב הנצפה הנו רכב המשיב 3, בסבירות גבוהה).

9. המנוח, תומר איסקוב, יוסי, וחבר בשם דוד ציפורה עמדו אותה שעה ברח' יבנאלי פינת ז'בוטינסקי ושוחחו. המבקשת טוענת כי המשיבים עצרו את רכב היונדאי סמוך למנוח וחבריו; ראובן, שהיה מצויד באקדח, יצא מרכב היונדאי והחל לירות לכיוון המנוח וחבריו; המשיבים אחזו בסכינים ויצאו אף הם מרכב היונדאי והחלו במרדף אחר המנוח וחבריו; אלי מזרחי לא יצא מהרכב, להבנתי.

10. על פי כתב האישום - עוז הדביק את המנוח, והחל דוקר אותו בפלג גופו העליון; אז הגיעו למקום רועי שדקר אף הוא את המנוח, וראובן שירה לכיוון המנוח לכל הפחות 3 ריות. המנוח הצליח לצעוד מספר מטרים לכיוון רח' יבנאלי והתמוטט; המנוח פונה לביה"ח רמב"ם; שלל הפגיעות גרמו למות המנוח אשר נקבע בשעה 18:40.

11. המשיבים כולם נמלטו ולא אותרו מהלך תקופה ארוכה; ביום 28/7/18 התייצב רועי במשטרת ישראל ונעצר; ביום 1/1/19 מהלך פעילות מבצעית של משטרת ישראל, אותרו המשיבים עוז וראובן בקלנסווה, ונעצרו.

12. מעבר להודעות, קיימות בתיק ראיות נוספות; מצלמה תיעדה את אירוע הרצח; בתוך רכב היונדאי

נמצאו שרידי ד.נ.א של רועי; כתם דם בזירת הרצח תאם את הדנא של רועי; בתוך רכב היונדאי נמצאו שרידי ירי, הן במושב הקדמי והן במושב האחורי

13. אליבא המבקשת, די בראיות אלו, בצירוף המניע, ובריחת המשיבים, על מנת להקים תשתית ראיתית לכאורית להוכחת האישום.

טענות המשיבים

14. המשיבים אינם חולקים על חלק ניכר מהעובדות; אלא שלגרסתם דווקא הסרטון, וכן ראית דנא נוספת (בה אגע בהמשך), דווקא מזכים המשיבים מכל אשם, ומשמיטים הקרקע תחת רגלי טענות המבקשת.

15. לטענת המשיבים לא ניתן לזהות מי מהמשיבים בסרטון הרצח; אין התאמה בין בגדי המשיבים ובין הזיהוי (אליבא המשיבים); משלא ניתן לזהות המשיבים- הרי "ראית הזהב" הנטענת חסרת משמעות; עוד מציינים המשיבים כי לאף גורם אין יתרון בזיהוי על פני ביהמ"ש (בש"פ שמשווילי 5294/11). המשיבים מוסיפים כי אין כל ראיה לנוכחות עוז וראובן ברכב (לגבי רועי נראה דם); המשיבים טוענים כי עפ"י הסרטון- היורה לבש חולצה שחורה עם פסים לבנים, ועיון בסרטוני התנועה מהאיזור מלמד כי אופנוע שהיה בקרבת מקום כלל נוסע עם חולצה בעלת מאפיינים דומים.

16. זאת ועוד- בסרטון נראה אחד משלושת המעורבים באירוע (אליבא המבקשת- רועי דדון) נוגע בעמוד; מדובר בעמוד רביעי, בדופנו המזרחית; בעמוד יש כתם ולכן העמוד בר זיהוי; חרף ניסיונות חוזרים ונשנים, הדנא שנבדק מהעמוד לא תאם את שלושת המשיבים.

17. לטענת המשיבים באיזור האירוע קיימת מכולת בה מבקר רועי תכופות ולכן משם מקור כתם הדם; בהעדר תאימות דנא, לאור העדר זיהוי המשיבים, וגרסה חילופית (רוכב האופנוע), יש לקבוע כי לא הונחה תשתית של ראיות לכאורה להוכחת האישום ועל כן יש לשחרר המשיבים

הנורמה

18. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירוט וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).

15. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות

לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי

16. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת **לכאורית** (בש"פ 2571/11).

17. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

18. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

דין והכרעה

19. כעת יש לבחון בהתאם להנחיות הפסיקה, את הראיות הקונקרטיות בתיק

מניע

20. איני רואה להרחיב הדיבור על הברור מאליו; אין חולק כי במועד הרצח היה קיים סכסוך אלים וקשה בין המשיבים ובין המנוח וחברו יוסי בן גרטי

21. הסכסוך הגיע לתגרה (אירועי המועדון בבוקרו של יום), לאיומים (האירוע מחוץ לבית המשיבים) ודי בכך להקים מניע; הואיל ואין חולק לגבי עובדה זו, לא אתעכב.

הרכב

22. בבעלות רועי דדון רשום רכב יונדאי שמספרו 46-820-59. רכב זה נראה עוזב את ארוחת החג ברח' יצחק שדה 3, בשעה 16:55 (מצלמת יצחק שדה 6 סומן R_17100517000_03_7).

23. הרכב נראה נוסע בשעה 17:13 ביום הרצח (שתי דקות לפני הרצח) ברח' יצחק שדה לכיוון רח' אנילביץ' (סומן כאמור 07_03), ובשעה 17:14 ברח' אנילביץ' לכיוון רח' ז'בוטינסקי (זירת הרצח) (ראה מצלמה אנילביץ' 15 דיסק 734/17 סומן ch01_20171005_170755_171026_002).

24. כמו כן, הרכב נתפס במצלמת אבטחה נוסע ברח' ז'בוטינסקי לכיוון רח' יבניאלי, שם בצומת התרחש הרצח (ראה מצלמת אבטחה בית פרטי ברח' יבניאלי 2 מיום 5.10.17 שעה 16:21:53, 16:21:59 סומנו R_171005160000_02_0 , R_171005160000_03_6).
- כמו כן, ראה, הודעת בעלת הבית גב' לירון פרסמן מיום 10.10.17 (תיק הודעות 1) - כי היה הפרש בשעון של המצלמות לעומת זמן אמת "בערך של שעה", ודו"ח סיוע 1429.
25. ברכב זה, בחלקו הקדמי שמאלי יש "דפיקה"; חלי דדון, אשתו של רועי, אישרה כי נוצרה פגיעה ברכב. (הודעה מיום 6/10/17); כמו כן, אור בלם שמאל אינו עובד. סממנים ייחודיים אלה שימשו בסיס לקביעת חו"ד מומחה המעבדה מר אלן צ'ייקובסקי, לפיה הרכב הנצפה בשעה 17:13 ברח' יצחק שדה, ובמצלמת האבטחה ברח' יבניאלי 2 פינת ז'בוטינסקי הנו רכבו של רועי.
26. גב' חלי דדון בחקירה מיום 17.10.17 נשאלה אם היא מזהה את הרכב ממצלמת האבטחה ביצחק שדה 6 בשעה 17:13:29, והיא משיבה שכן "עפ"י השבר באוטו מקדימה, השבר בצד שמאל בטמבון" (עמ' 2 שורות 21-24).
27. במצלמת האבטחה ברח' יבניאלי 2 בשעה 16:21:59 (זמן מחשב) נראה בבירור כי פנס בלם שמאלי אינו עובד.
28. יתרה מכך, באותו סרטון שסומן כאמור 02_2, נצפה בשעה 16:22:16 (זמן מחשב), כ- 17 שניות בלבד לאחר שהרכב נצפה בקרבת זירת הרצח, אדם שרץ מכיוון זירת הרצח לכיוון רח' ז'בוטינסקי, לבוש בחולצה שחורה וחובש כובע שחור.
- עד ראיה מר ויטלי אילייב, המתגורר ברח' יבניאלי 2, ציין בהודעתו מיום 9.10.17 כי יחד עם המנוח, היה בחור עם כובע שברח.
29. קיימות הודעות עדי ראיה (שכאמור בשלב זה לא בוחנים את מהימנותם) כי **רכב זה** (מבחינת סוג ומבחינת תיאור) נעצר באזור הרצח, בשעות הרצח, וממנו **פרקו 3 גברים** (הודעת תומר איסקוב מיום 16/8/17; הודעת איל מילהופר מיום 17/5/17; הודעת ויטלי אילייב מיום 9/10/17; הודעת ניסים פרץ מיום 17.10.17; הודעת יעקב דקלה מיום 10.10.17).
30. כלומר- הן עדויות, הן צילומים, מראים את רכב המשיב 3 ממוקם באזור הרצח ובשעת הרצח; העדים מלמדים על 3 אנשים שפורקים מהרכב (ומשמעות כמות האנשים לעניין גרסת האופנוע ברורה).
31. בכל הנוגע לקטנוע, אבהיר כי בשלב דנן, אין בטענות המשיבים בכדי להועיל, משהקטנוע נצפה רק

במצלמת האבטחה ביצחק שדה 6, נוסע תחילה מכיוון ביתה של ליאת מזרחי (ארוחת החג) לרח' קיש (מקום מגורי המשיבים), ומאוחר יותר חוזר לכיוון ביתה של ליאת מזרחי, כאשר קיימות עדויות כי בבעלות עוז היה במועדים הרלוונטיים קטנוע וקסדה שחורה (ראה - חקירת האם אורית דדון מיום 30.10.17, הודעה חי מזרחי מיום 7.11.17, הודעת חי ראובן סנגו - שכן וחבר טוב של עוז מיום 2.11.17).

ככל שהיה ממש בטענות המשיבים סביר כי הקטנוע היה אף נצפה במצלמות האבטחה ברח' אנילביץ' 15 ויבניאלי 2 לכיוון זירת הרצח, אולם, לא כך הוא.

המשיבים והרכב

32. כאמור- המדובר ברכב **המשיב**; המדובר ברכב אשר במקור היה מצוי בחניה באזור ארוחת החג (יצחק שדה). קיימת קורלציה בין "העלמות" המשיבים מארוחת החג, ובין יציאת הרכב; ראה הודעות חי מזרחי מיום 7/11/7, הודעות מרים דהן מיום 7/11/17, והודעת נטע צדוק מיום 29/10/17.

33. יוזכר- העדים המפורטים בסעיף 29 מלמדים על פריקת 3 אנשים מהרכב, סמוך לאזור הרצח

34. אין מחלוקת כי כאשר יוצאת אשת המשיב (רועי) לרכב, מארוחת החג, בשעה 18:00, היא נאלצת לתור אחר הרכב, שאינו חונה באותו מקום בו חנה במקור (מצלמת האבטחה מהמתנ"ס, דו"ח הובלה והצבעה עם חלי דדון מיום 8/11/17).

35. כמו כן, אין מחלוקת כי כשאשת המשיב מגיעה לרכב היא לא מוצאת את כיסאות הילדים ברכב, ושולחת הודעה למשיב, ואז מוצאת את הכיסאות בתא המטען (ראה הודעות חלי דדון מיום 6.10.17 ו- 17.10.17)

36. ברכב היונדאי נמצא דם של רועי דדון, וכן שרידי ירי (חוו"ד ד"ר נורית בובליל מהמכון לרפואה משפטית, וכן חוו"ד פקד נועם אמר מתאריך 22 לאוקטובר 2017 וחוו"ד יגאל צידון מיום 5/6/18). יצוין כי הרכב נתפס יממה לאחר הרצח.

37. מעדויות העדים, סמיכות הזמנים, בעלות הרכב, כמות האנשים, מתבקשת קביעה לכאורית כי המשיבים הם שהיו ברכב.

מצלמת האבטחה- אירוע הרצח

38. אין ספק כי בסרטון שהוצג נראים 3 אנשים מכתרים את המנוח, דוקרים אותו, ואחד מהם אף נראה מבצע תנועת ירי לעברו (סרטון מכולת ברכת יעקב מתאריך 5/10/17).

39. כשלעצמי, איני יכול לקבוע כי המשיבים הם המופיעים בסרטון; יחד עם זאת, בניגוד לבש"פ 5294/11 לעיל, לדעתי יש לאבחן ולקבוע כי דווקא לאחרים יש יתרון בזיהוי המשיבים, על פני בית המשפט, במקרה דנן.

40. א. ראשית, אדם המכיר המצולם מכיר אורחות עמידתו, בגדיו, תנועתו וכיו"ב; לעתים הליכה שונה, לעתים היציבה; לעתים המכלול הוא שמלמד על הזהות; די בכך ליתן יתרון למכיר את המצולם

ב. שנית, כאמור לעיל- במקרה בפנינו, מדובר במשיבים אשר מעצמם אירע כשנה וכשנה וחצי לאחר הרצח; בפרק זמן עצום זה אדם יכול לשנות מראהו מהקצה לקצה ונכון להיום בוודאי שאין לבית המשפט אלא את מראה המשיבים הנוכחי ולא זה שאולי היה להם במועד הרצח

41. הסרטון המתעד את הרצח הוצג למספר אנשים, ביניהם שוטרים ובני משפחת המשיבים; בהודעות נטען צדוק (5/8/18) והשוטרים שמעון דהן ויוסי מצרי (הודעות מיום 6/10/17 ומיום 8/10/17) זוהו המשיבים. ראה גם הודעת חלי דדון מיום 7.11.17.

42. אמנם, קיימים עדים שלא הצליחו לזהות כל המשיבים (אתי קורקוס למשל זיהתה את עוז ורועי בלבד, וגם זאת חלקית ביותר), וגם זיהוי המשיבים ע"י השוטרים הנו עפ"י מבנה גוף; אלא שבשלב לכאורי זה, עת ממילא לא נדרשים למהימנות עדים, די בזיהוי לכאורי זה.

הראיות הנוספות

43. כאמור, משמוקם רכב היונדאי בזירת הרצח, ומשמוקמו המשיבים ברכב, הרי שיש משמעות נכבדה לממצאים ברכב; אין ולא ניתן כל הסבר הכיצד רכב אשר שימש לנסיעת חג שעות לפני הרצח, טמן בחובו שרידי ירי, וכתמי דם של המשיב 3, כשהרכב נתפס יממה בלבד לאחר הרצח.

44. מדובר בממצאים מחשידים המחזקים יתר הראיות

45. גם התנהלות המשיבים לאחר האירוע- ההימלטות למשך פרק זמן ממושך, והתנהלותם בחקירה, עונה בהם ומחזקת הראיות.

46. לאורך חקירותיהם שתקו המשיבים וסירבו למסור גרסה שתפריך את המיוחס להם, או תסביר את הראיות והעדויות כנגדם וכן את סיבת היעלמותם (ראה חקירות רועי מיום 28.7.18, 1.8.18, 9.8.18;

חקירות עוז וראובן מיום 1.1.19).

47. כידוע, אין בכוחה של שתיקת נאשם כדי ליצור את ה"יש" הראייתי, כלומר את גרעין הראיות לכאורה הנדרש, אך יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת. יש לצפות ממי שאין לו כל קשר למעשים פליליים למסור את גרסתו המזכה מיד עם מעצרו או בסמוך לו, ולענות לשאלות ההמשך של החוקרים בנוגע לגרסה שנמסרה (ראה - בש"פ 5902/15 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל [20.9.15]; בש"פ 3562/15 בנמו נ' מדינת ישראל [3.6.15]).

48. הדברים אמורים מקל וחומר, לאור גרסת המשיבים כי נמלטו לאור חששם, כביכול, מהמנוח וחבריו בהתחשב בסכסוך האלים והאיומים שקדמו לאירוע הרצח. כאשר מובאים המשיבים למשטרה מה יותר פשוט מאשר למסור כי חשש הניעם להימלט; תחת זאת שומרים המשיבים על זכות השתיקה.

49. יפים עניין זה דבריו של כב' השופט ס.ג'ובראן בבש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל, כדלקמן - **"אכן זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם על-פי דין וכל נאשם רשאי לעשות שימוש בזכות זו - אולם במקרה שלנו העורר יכול היה בנקל להפריך את החשדות המיוחסים לו על ידי מסירת גרסה מפורטת מטעמו, אך הוא, מטעמים השמורים עימו, בחר שלא לעשות כן ודבק בזכות השתיקה. אם העורר היה מוסר את גרסתו למהלך האירועים, המשטרה יכולה הייתה לבדוק גרסה זו ולנסות לאמתה, ואם גרסתו הייתה מתאמתת, יש להניח, כי היה משוחרר ממעצר עוד מלפני זמן רב. (ראו בש"פ 4881/03 ליאור קביליו נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם))."**

"השתיקה אף מחזקת את הראיות האחרות המסבכות את העורר בביצוע העבירות המיוחסות לו (ראו בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5), 200 בעמ' 206; בש"פ 1171/04 מדינת ישראל נ' שמעון(שמיעה) עמר (טרם פורסם); בש"פ 686/04 ויחיד חטאר נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם))."

50. אשר על כן, סבורני כי ישנן ראיות לכאוריות המבססות יסוד סביר להוכחת עובדות כתב האישום. מארג הראיות המפורטות לעיל בצירוף שתיקת המשיבים מביאים למסקנה מפלילה המצביעה על מעורבות המשיבים במיוחס להם בכתב האישום. מכל מקום, אין בית המשפט עוסק בשלב זה, בקביעת ממצאי מהימנות ועובדה, אלא בבחינת הפוטנציאל הראייתי, ודי כי התרשם שקיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום.

(ראה - בש"פ 663/08 סדיק סרחאן ואח' נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 12.2.08).

51. לצדדים קבוע דיון המשך.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ט, 11 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

